

DE PARE NOMÉS EN TENIM UN

per CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

En la primera lectura de l'Eucaristia, el profeta Malaquies, en l'Antic Testament diu aquestes paraules: «¿No tenim tots un mateix Pare?¿No ens ha creat un mateix Déu?». Aquestes mateixes paraules les reprèn Jesús i les amplia en el fragment de l'Evangelí d'avui: «de mestre només en teniu un, i tots vosaltres sou germans; de pare només en teniu un, que és el del cel; de guia, només en teniu un, que és el Crist». Déu és el nostre Pare, el Pare de tota la humanitat, tots absolutament som fets a la seva imatge, estimats immensament per Ell i destinats a viure en comunió d'amor amb Ell per sempre. Aquest és el projecte de Déu des del principi, i d'aquí se'n desprèn el respecte que tota persona es mereix.

Jesús no pot sofrir la hipocresia i fa una crítica molt dura als dirigents del poble jueu que es creien superiors als altres i s'atribuïen el dret d'interpretar la llei de Déu al seu gust i d'imposar-la al poble senzill. Jesús volia tallar d'arrel un comportament que existeix des de sempre: el fariseisme, la incoherència entre el que es pensa, el que es diu i el que es fa. El fariseisme no és propi només del temps de Jesús. De fet, tots portem dins nostre un petit o gran fariseu. Jesús denuncia aquesta actitud i desautoritza alguns fariseus, els que tenen més responsabilitat religiosa i moral i no la utilitzen rectament.

No n'hi ha prou en saber molta teologia i conèixer totes les lleis. Tampoc es tracta de seguir unes normes externes, el compliment de les quals justifica els qui les compleixen, i menys encara els qui utilitzen la llei en benefici propi. Jesús denuncia amb molta força aquestes actituds dels fariseus: la hipocresia, la seva ostentació al practicar el bé, l'explotació dels més pobres: «preparen farcells pesadíssims i els carreguen a les espatlles dels altres». Aquesta va ser la causa del seu conflicte amb els fariseus i la seva confrontació cada vegada més forta.

Jesús proposa als qui el volem seguir un camí humil, sense buscar privilegis de cap mena ni la pròpia glòria. Cadascú, des del seu lloc, té la seva missió concreta segons el seu do, i l'ha de posar al servei dels altres. Amb el seu exemple, ens ensenya aquest camí: «Jo, el vostre mestre estic entre vosaltres com el qui serveix, perquè no he vingut a ser servit sinó a servir els altres i donar la meua vida com a preu de rescat per a tots els homes». Venia a oferir el seu amor, la llibertat i la salvació a tothom, sense excepció, una salvació que no s'adquireix amb els mèrits que un pot fer, sinó que ens és donada gratuïtament i ha de ser rebuda també gratuïtament i amb acció de gràcies. Jesús es va posar al darrer lloc, al servei de tots, com un home qualsevol, amb una atenció especial als pecadors, als pobres i a la gent senzilla que tenien la necessitat de ser salvats. Quan vivim en l'amor i en el servei, anem fent realitat les paraules de sant Pau als Tessalonicencs que havia entès quin és el camí per on hem d'anar els seus seguidors: «porteu-vos les càrregues els uns als altres i compliu així la llei del Crist» .